

гарскій языкъ и Физиката. Г-нъ Дриновъ покани Г. Груева, настоящитъ директоръ на народното просвѣщение, като вѣщъ по Българскитъ языкъ да отдѣли частъ отъ времето си да прѣподава нѣколко урока въ седмицата по тоя прѣдмѣтъ. Той, ако и да бѣ прѣтоваренъ тогава и съ други длѣжности, не пожела ни трудъ, ни спокойствие и прие да прѣподава, нѣ отпослѣ се назначи за директоръ на просвѣщението и принуденъ бѣ да напусне уроцитъ. И така училището останж безъ учителъ по Българскій языкъ. Въ това време и Г-нъ Перець, който отъ начало на учебната година прѣподаваше френскій языкъ, напуснж заведението, като се назначи за прокуроръ въ Пловдивскитъ департаментъ. Тогава стана до края на учебната година за учителъ на българскій и френскій языкъ Г. Христо Богоровъ. Да не забравимъ, че и Г. А. Макаковъ, който занимаваше секретарско мѣсто въ административний сждъ отъ началото на учебната година бѣ приелъ драговолно да прѣподава 6 часа въ седмицата, а именно Физика и Естествена История. Г. Златовъ и Г. М. Атанасовъ отидохж си за коледнитъ ваканции, нѣ не се върнххж, ако и първийтъ да телеграфира нѣколко пхти, че трѣва вече. И тѣхъ двѣ учителски мѣста се опразднихж а нѣмаше учители. Покани се Г. К. Божковъ отъ Стара-Загора да занеме едно отъ опраздненитъ мѣста и той надраго сърдце направи това за да помогне въ мѣчното дѣло, защото Г. Караджовъ бѣ останжлъ само съ Г. Макакова. Работа имаше нѣ нѣмаше работници. Трѣбваше още единъ учителъ, канихъ мнозина нѣ всякой прѣдпочиташе да бѣде чиновникъ и времето му бѣше. Случайно заминаваше прѣзъ Пловдивъ Г. Стрѣзовъ изъ Македония, който учителствувалъ тамъ близу тридесетъ години, нѣ на гръцки.

Покани се за учителъ и той прие, нѣ прѣзъ мѣсець Май той поиска отпускъ за да отиде въ Т. Пазарджикъ да се види съ нѣкои свои съотечествениници, които наскоро дошли изъ Македония. Отпускътъ бѣ за три дни, нѣ вмѣсто да се завърне слѣдъ това време и да захване работата си въ училището, той телеграфира отъ София, че обстоятелствата не му позволявали да се завърне въ Пловдивъ и че той се назначилъ отъ княжеското правителство за сждия въ Кюстендилъ.

Както и да е, при такива части промѣнения въ учителскій персоналъ, свърши се първата учебна година слѣдъ войната или 1878—79 г. Прѣзъ тая година числото на ученицитъ бѣ 143.

До установението на областното ни правителство нѣшето училище се намираше подъ вѣдомството на министерството на просвѣщението въ България, отпослѣ то прѣмина подъ вѣдомството на Дирекцията на Народното Просвѣщение. Областното правителство призна за областно учреждение Реалното училище и